உ

கணபதி துணை.

சுருக்க அநுட்டானவிதி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்தது.

இது
சுவாமிநாதபண்டிதரால்
சென்னபட்டணம்
சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

பிங்கள ௵ ஆனி ௴.
இதன்விலை அணா - ௨.

கணபதிதுணை.

நித்தியகருமவிதி.

சைவசமய மரபிலே பிறந்தவர் எல்லாரும், ஏழாம் வயசிலாவது, ஒன்பதாம் வயசிலாவது, சமயதீக்ஷைபெற்று, அநுட்டானஞ் செவ்வையாகப் பழகிக்கொண்டு மரணபரியந்தம் விடாது செய்க.

நாடோறுஞ் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரைவிட்டெழுந்து, "சிவ சிவ" என்று நெற்றியில் விபூதிதரித்து, கணபதயே நம என்று குட்டி, குருப்பியோநம என்று கும்பிட்டு, சிவபெருமானை இருதயத்திலே தியானித்து ஒருதோத்திரமாவது சொல்லிக்கொள்க.

அதன்பின் எழுந்து புறத்தேபோய், மலசலமோசனஞ் செய்து, சௌசம்பண்ணி, தந்தசுத்திசெய்து, முகங்கழுவி நெற்றியில் விபூதி இட்டுக்கொள்க.

நீர்நிலையை அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து, ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதி இட்டு உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரந் தரித்துக்கொள்க.

அநுட்டானபாத்திரத்தை வெள்ளையிட்டு, அலம்பி, சுத்தசலம் பூரித்து, சுத்தபூமியிலே சிறிது சலம் விட்டு, அதன்மேற் பாத்திரத்தை வைத்து, கிழக்குமுக

மாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் இருந்து, விபூதி இட்டுக்கொண்டு அநுட்டானம் பண்ணுக.

வியாதியினாலே ஸ்நானஞ்செய்யமாட்டாதவர், கைகால் கழுவி, ஈரவஸ்திரத்தினால் உடம்பெங்குந் துடைத்து, உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தினால் ஈரந்துவட்டி நெற்றியில் விபூதி இட்டு, வேறு உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரந்தரித்து, ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு அநுட்டானம் பண்ணுக. அதுவுஞ் செய்யமாட்டாதவர், நெற்றியில் விபூதி இட்டு, சிவபெருமானைத் தியானித்து, சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு கிடக்க.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ளபெண்கள், மூன்றுநாளுஞ் சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு, நான்காநாள் ஸ்நானஞ்செய்து அநுட்டானம் பண்ணுக.

மூலமந்திரம்.

சிவமூலமந்திரம்————————நமசிவாய.

தேவிமூலமந்திரம்———————உமாதேவ்யை நம.

விக்கினேசுரமூலமந்திரம்———கணபதயே நம.

சுப்பிரமணியமூலமந்திரம்———சரவணபவாய நம.

சூரியமூலமந்திரம்———————சிவசூர்யாய நம.

பதிஞ்ருமந்திரம்.

ஈசாநாய நம. தற்புருஷாய நம. அகோராய நம. வாமதேவாய நம. சத்தியோசாதாய நம.	இந்த ஐந்தும் பிரமமந்திரம்.
இருதயாய நம. சிரசே நம. சிகாயை நம. கவசாய நம. நேத்திரேப்பியோ நம. அஸ்திராய நம.	இந்த ஆறும் அங்கமந்திரம்.

ஆசமனமந்திரம்.

ஆத்தும தத்துவாய சுவதா.
வித்தியா தத்துவாய சுவதா.
சிவ தத்துவாய சுவதா.

சுருக்க

அநுட்டானவிதி.

பூமிசுத்தி.

அஸ்திராயபடு என்று தானிருக்கும் பூமியைச் சலத்துளியினலே தெளிக்க.

கணபதி குரு வந்தனம்.

கணபதயே நம என்று குட்டி,
குருப்பியோ நம என்று கும்பிடுக.

சலசுத்தி.

அநுட்டான சலத்தை,—

நமசிவாய என்று, வலக்கைச்சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலுக்கும் அணிவிரலுக்கும் நடுவாக, நிரீக்ஷணமும்,

அஸ்திராய படு என்று, பெருவிரனுதியையுஞ் சுட்டுவிரனுதியையுஞ்சேர்த்து ஒலியெழுப்புதலினலே, திக்குப்பந்தனமும்,

கவசாய வௌஷடு என்று நீட்டிய சுட்டுவிரலினலே அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

ஆசமனம்.

ஆத்தும தத்துவாய சுவதா.
வித்தியா தத்துவாய சுவதா.
சிவ தத்துவாய சுவதா.

என்று, பெருவிரலடியிற்சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தினால், ஆசமனஞ் செய்து,

அஸ்திராயபடு என்று அதரங்களிரண்டையும் பெருவிரலடிகொண்டு இடமாக இரண்டுதரமும், உள்ளங்கைகொண்டுகீழாக ஒருதரமுந் துடைத்துக் கைகழுவி,

இருதயாய வௌஷடு என்று பெருவிரலோடு கூடிய அணிவிரலினாலே, முகம், வலமூக்கு, இடமூக்கு, வலக்கண், இடக்கண், வலக்காது, இடக்காது, கொப்பூழ், மார்பு, வலத்தோள், இடத்தோள், சிரசு என்னும் இப்பன்னிரண்டிடங்களையுந் தொட்டுவிடுக.

விபூதிசுத்தி.

விபூதியை வலக்கைப் பெருவிரல் நடுவில் அணிவிரல்களால்எடுத்து, இடக்கையில் வைத்துக்கொண்டு,

அஸ்திராய படு என்று விபூதியிலே சலத்தைத் தெளித்து, அவ்விபூதியில் ஒரு சிறுபங்கைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களினாலே தொட்டு,

அஸ்திராய படு என்று, இராக்ஷதர்பொருட்டு நிருதிமூலையிலே தெறித்து, விபூதியை,

நமசிவாய என்று நிரீக்ஷணமும்,

அஸ்திராய படு என்று திக்குப்பந்தனமும்,

கவசாய வௌஷடு என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்து, வலக்கையான் மூடிக்கொண்டு,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தாலும் அபிமந்திரிக்க.

விபூதிஸ்நானம்.

வலக்கையின் பெருவிரணிவிரல்களால் விபூதித் தூளியை எடுத்து,

அஸ்திராய படு என்று தலைதொடங்கிக் காலளவும் பூசி, இடக்கையில் உள்ள விபூதியைப் பெருவிரலோடு கூடிய நடுவிரலினாலே,

இருதயாய நம என்று சலம் விட்டு,

கவசாய வௌஷடு என்று குழைத்து, நடுவிரன்மூன்றினாலும்,

ஈசாநாய நம என்று சிரசிலும்,

தற்புருஷாய நம என்று நெற்றியிலும்,

அகோராய நம என்று மார்பிலும்.

வாமதேவாய நம என்று கொப்பூழிலும்,

சத்தியோசாதாய நம என்று, வலமுழந்தாள், இடமுழந்தாள், வலப்புயம், இடப்புயம், வலமுழங்கை, இடமுழங்கை, வலமணிக்கட்டு, இடமணிக்கட்டு, வலவிலா, இடவிலா, முதுகு, கழுத்துஎன்னும் மற்றையிடங்களிலுந் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்க.

மந்திரஸ்நானம்.

எஞ்சிய விபூதியோடு கைநிறையச் சலம்விட்டு, கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய ஐந்துமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோக்ஷித்துவிட்டுக் கைகழுவுக.

ஆ ச ம ன ம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

பி ரா ணா யா ம ம்.

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கி, பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரமும், பெருவிரலணிவிரல்களினால் வல இட மூக்குக்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரமும், அணிவிரலினால் இடமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு தரமுமாக,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தை மூன்றுதரம் உச்சரித்து,

நமசிவாய என்று வலக்காதைப் பொத்துக.

சி வ தீ ர் த் த க ர ண ம்.

இருதயாய வௌஷடு என்று புருவநடுவில் உள்ள அமிர்தத்தை நுதிவளைந்த சுட்டுவிரலினால் எடுத்துச் சலத்தினிடத்தே வைத்து,

நமசிவாய என்று அபிமந்திரித்து,

அஸ்திராய படு என்று திக்குப்பந்தனமும்,

கவசாய வௌஷடு என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

மந்திராபிஷேகம்.

வலக்கையினாற் சலத்தை அள்ளி இடக்கையில் விட்டுக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோக்ஷிக்க.

மார்ச்சனம்.

சலத்தை வலக்கையான் மூடி,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்து, வலக்கையினாலே சலத்தை எடுத்து இடக்கையில் விட்டுவைத்துக்கொண்டு, அவ்விடக்கையினின்றுங் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தை வலக்கையினாலே,

ஈசாநாய வௌஷடு என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தினாலே சிரசின்மேலே தெளித்துவிடுக.

அகமர்ஷணம்.

எஞ்சிய சலத்தை இடக்கையினின்றும் வலக்கையில் விட்டு, மூக்குக்குச்சமீபத்திலே பிடித்துக்கொண்டு அந்தச் சலம் வெண்ணிறமுடைய தருமவடிவமாகி இடமூக்கினாலே உள்ளே புகுந்து அங்குள்ள பாவத்தை அழித்ததாகவும், அந்தப்பாவம் மைக்குழம்பு போல வலமூக்கினாலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும்பாவித்து, வலக்காற்பெருவிரலிற் சுவாலிக்கும் அக்கினியிலே,

அஸ்திராய உம் படு என்று புருவமுரிப்புடனே விட்டு,
அந்தப்பாவஞ் சாம்பரானதாகப் பாவித்து,
அஸ்திராய படு என்று கை கழுவுக.

ஆசமனம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

கவசவேஷ்டனம்.

கவசாய வௌஷடு என்று வலக்கையிற் சலத்தினாலே
தன்னை வலமாகச் சுற்றுக.

தருப்பணம்.

இரண்டு கையுநிறைந்த சலத்தாலே,
நமசிவாய என்று மூன்றுதரந் தருப்பணஞ் செய்து,
நமசிவாய என்று பத்துத்தரஞ் செபித்து,
நமசிவாய என்று மீட்டும் ஒருதரந் தருப்பணஞ் செய்து,
ஈசானாய சுவாகா என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தி
னால் ஒவ்வொருதரந் தருப்பணஞ் செய்து,
உமாதேவ்யை சுவாகா என்றும்,
கணபதயே சுவாகா என்றும்,
சரவணபவாய சுவாகா என்றும் ஒவ்வொருதரந் தருப்ப
ணஞ் செய்க.

ஆசமனம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

தீர்த்தோபசங்காரம்.

முன்னே சலத்தில் வைத்த அமிர்தத்தை,
இருதயாய வௌஷடு என்று, நுதிவளைந்த சுட்டுவிரலி
னால் எடுத்துப புருவநடுவிலே ஒடுக்கிவிடுக.

சூரியோபஸ்தானம்.

இரண்டுகையுநிறையச் சலம்விட்டுப் பிடித்துக்கொ
ண்டு,
ஈசாநாயநம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தை உச்
சரித்து,
சிவசூரியாய சுவாகா என்று ஒருதரந் தருப்பணஞ்செய்க.

செபவிதி.

அஸ்திராய படு என்று, தான் இருக்கும்பூமியைச் சல
த்தினாலே புரோக்ஷித்து,
வடக்குமுகமாக ஆசனத்திருந்து, முன்போலக் குட்
டிக் கும்பிட்டு, பிராணாயாமஞ் செய்து, சிவபெரு
மானுடைய உருவத்திருமேனியாகிய உருத்திரவடி
வத்தைத் தியானிக்க

உருத்திரத்தியானம்.

மைக்களமு மான்மழுவும் வரதமுட னபயமுறும்
மெய்க்கரமு நாற்புயமும் விளங்குபணிக் கொடும்பூணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறை யாங்காண முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்,

இப்படித் தியானித்துக்கொண்டு, சிவமூலமந்திரத்
தை நூற்றெட்டுத்தரமும், தேவிமூலமந்திரம் கணபதி

மூலமந்திரம் சுப்பிரமணியமூலமந்திரம் என்னும் இவை களைத் தனித்தனியே பத்துத்தரமுஞ் செபித்து, பின்பு முன்போலக் குட்டிக் கும்பிட்டுப் பிராணாயாமஞ் செய்து தோத்திரம்பண்ணுக.

சிவஸ்தோத்திரம்.

முடிகொண்ட மத்தமு முக்கண்ணி னோக்கு முறுவலிப்புந்
துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுஞ் சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாசமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே.

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்றோல்
உடையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே

வேதநரா யகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான்செய்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி.

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்று ளெடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

தேவிஸ்தோத்திரம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி,

விநாயகஸ்தோத்திரம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சுப்பிரமணியஸ்தோத்திரம்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
எவருந் துதிக்க நின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

சமயகுரவர்நால்வர்ஸ்தோத்திரம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரர்திருத் தாள்போற்றி.

அறுபத்துமூவர்ஸ்தோத்திரம்.

தத்து மூதெயின் மூன்றுந் தழலெழ
முத்து மூரன் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திதன் றாளிணை சேரறு
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

இப்படித் தோத்திரம்பண்ணியபின்பு எழுந்து,

இந்திராய நம என்று கிழக்கிலும்,
அக்நயே நம என்று தென்கிழக்கிலும்,
யமாய நம என்று தெற்கிலும்,
நிருதயே நம என்று தென்மேற்கிலும்,

வருணாய நம என்று மேற்கிலும்,
வாயவே நம என்று வடமேற்கிலும்,
குபேராய நம என்று வடக்கிலும்,
ஈசாநாய நம என்று வடகிழக்கிலுங் கும்பிட்டு,
பார்வதிசமேதபரமேசுராய நம என்று, வடக்கு நோக்கி மூன்றுதரஞ் சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆசமனஞ் செய்து,
அஸ்திராய படு என்று இருக்குமிடத்தைச் சலத்தினாற் றெளித்து, அதனைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு சலத்தைத் தூரத்திலே கால்படாவிடத்தில் விட்டுவிடுக.

முற்றிற்று.

சூரிய நமஸ்கார விதி.

சூரியமண்டலத்தைத் தரிசித்து, வெண்டாமரைப் பூவின்மேலே செவ்வொளியையுடைய வட்டமண்டலத்தின் நடுவேயுள்ளவராய் மாதுளம்பூ நிறத்தினராய் ஒருதிருமுகமும் இரண்டுதிருக்கண்ணும் இரண்டு திருப்புயத்தினும் பொருந்திய அலர்ந்தவெண்டாமரைப்பூநாளம் இரண்டு பிடித்த இரண்டு திருக்கையும் உடையவராய்ச் சிவந்த வஸ்திரந் தரித்தவராய் உள்ள சூரியமூர்த்தியைத் தியானித்து,
சிவசூரியாய நம என்று செந்தாமரைப்பூ முதலிய செம்பூக்களைத் தூவி,

பேசிடுவெண்டாமரையாசனனாகிச்சிவந்த
பேரொளிசேர்தருவிருத்தமண்டலமத்தியனாய்
ஆசறுமாதுளங்கமலர்போலுநிறத்தினனாய்
அலர்ந்தனவாயிருபுயங்களடைந்தவெண்டா மரையின்
காசறுநாளம்பிடித்தகையிரண்டினோடு
கருதுமொருமுகமிரண்டுகண்களுடையவனாய்த்
தேசுமலிசெய்யவுடைதனையுடுத்தோனாகித்
திகழ்சிவசூரியனைநிதஞ்சிந்தனைசெய்திடுவாம்.

விளங்குதண்டிமுதலோராற் சேவிக்கப்படுவோன்
விமலன்முதனாற்சிங்கபதாசனத்தின்மேலோன்
களங்கமிலாத்தீத்தைமுதற்சத்திகணசகிதன்
கருநருணமணியொளியன்கடோற்கான்மமூர்த்தி
துளங்கலிறன்னங்கந்தன்னங்கமெனுங்கிரகந்
தொகுமுடிவாதியசூழச்சுவேதகஞ்சத்திவர்ந்தோன்
வளங்கொள்சுவேதாம்புசத்தோட்கரனிருநல்விழியோன்
வருசிவசூரியன்காக்கமகிழ்ந்தடியேங்களையே.

என்று தோத்திரம்பண்ணி இரண்டுதரம் ஆன்மப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து,

வைகர்த்தாய நம.	லோகசாக்ஷிணே நம.
விவஸ்வதே நம.	திரிவிக்கிரமாய நம.
மார்த்தாண்டாய நம.	ஆதித்தியாய நம.
பாஸ்கராய நம.	மகாசூரியாய நம.
ரவயே நம.	அம்சுமாலினே நம.
லோகப்பிரகாசகாய நம.	திவாகராய நம.

என்னும் பன்னிரண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லிப் பன்னிரண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து, எழுந்து, கும்பிட்டு விரும்பிய வரங்களை வேண்டிக்கொள்க.

கோபூசாவிதி.

கபிலே நந்தே நம.
கபிலே பத்திரே நம
கபிலே சுசீலே நம.
கபிலே சுரபே நம.
கபிலே சுமநசே நம.

என்று பசுவைப் பூசித்து, அதற்கு ஒருபிடி புல்லுக் கொடுக்க.

போசனவிதி.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

என்னுந் தேவாரத்தை மனசினலாவது வாக்கினலாவது உச்சரித்துக்கொண்டு,

அஸ்திராய படு என்று வலக்கையணிவிரலினல் அன்னத்தின்மேலே சலம் புரோக்ஷித்து,

சிவகுருப்பியோநைவேத்தியம் சுவாகா என்று, சிவபெருமானுக்குங் குரவருக்கும் நிவேதனஞ்செய்து, வலவுள்ளங்கையிலே சலத்தைவிட்டு,

ஈசாநாய சுவாகா என்று அந்த அன்னத்தைச்சுற்றி, எஞ்சிய உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தை,

தற்புருஷாய சுவாகா என்று ஆசமனஞ்செய்து அன்னத்தைப் பிசைந்து,

அஸ்திராய உம் படு என்று உதராக்கினியைச் சொலிப்பித்து,

நமசிவாய என்று மனசிலே சிந்தித்து, அந்தச்சிந்தனையோடு போசனஞ்செய்துகொண்டு, எழுந்து, புறத்தேபோய்க் கையிரண்டுங் கழுவிச் சலம் வாயிலே கொண்டு, இடப்பக்கத்திலே கொப்பளித்து, கைகால்கழுவி, நெற்றியிலே "சிவ சிவ" என்று விபூதி இட்டுக்கொள்க.

இரவிலே போசனம் பண்ணும்பொழுது விளக்கவிந்தால், போசனம்பண்ணாது, அவ்வன்னத்தை வலக்கையினாலே மூடி, விளக்கேற்றிவரும்வரையுஞ் சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து, விளக்கேற்றிவந்தபின் போசனம் பண்ணுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்சமாமிசம் புசிப்பவருக்குப் பிரணவங் கூடாது; சிகாராதி பஞ்சாக்ஷரங் கூடாது. அவர் நகாராதி பஞ்சாக்ஷரம் பிரணவங் கூட்டாது உச்சரிக்கக்கடவர். சிவாகமத்திலே தமக்கு விதிக்கப்படாததைச்செய்து பயனையும் இழந்து நரகத்தையும் அடைவது புத்தியாகாது.